

REDACTIA
Deák Ferencz-utca nrul 20.

ABONAMENTUL
Pe un an ... 20 cor.
Pe jumătate an ... 10 "
Pe 1 lună ... 2 "

Nr-ii de Duminică pe an 4
coroane.

Pentru România și America
10 coroane.

Pentru România și străinătate
numeri de zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Deák Ferencz-utca nrul 20.

INSERTIUNILE
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 bani
de fiecare publicațiune.

Manuscripte nu se
inapoiază.

—
Telefon oraș și comitat 502.

„Ha nem tetszik...”

De Ioan Slavici.

«Ha nem tetszik, menjen Oláhországban!»
— așa ne ziceau sunt acum vre-o treizeci
de ani cei mari și tari când protestam con-
tra călcării legii, în virtutea căreia ne folo-
siam și n administrațiune, și la judecătorii
de limba noastră, și sunt mulți aceia, cărora
nici nu le-a rămas în cele din urmă decât
să-și părăsiască patria, în care numai călcând
legea ar mai fi putut să-și găsească teren
de activitate.

Toți aceștia au dus, plecând, cu dâșii o
durere firească, pe care anii o cresc în tre-
cerea lor, și cei-ce i-au silit să-și părăsească
frații, rudele, prietenii din copilărie și mor-
mintele lor sfinte ale părinților n'ar fi oa-
meni cu mintea întregă, dacă ar fi mirați
în fața urmărilor firești ale relei lor făpturi.

Nu poate să fie nici legitimă, nici sin-
ceră indignațiunea ce pare a fi cuprins pe
cei până ieri mari și tari în fața cărții pu-
blicate de dl Aurel Popovici.

«Voi înși-vă, — le zicem, — ați pus-o
la cale! — Voi ați voit cu tot dinadinsul
să produceți în inimile Românilor din țā-
rile Coroanei ungare simțământul, că în ac-
tualul stat ungar viața națională română e
peste puțință, că acela, care vrea să trăiască
ca Român n'are decât să se ducă în
Țara Românească: cum a-ți putea să vă mi-
rați-ori să fiți cuprinși de indignațiune când
și Români prigoniti de voi o zic aceasta!?»

Nu, nu aceasta îi miră pe prigonitori, nu
aceasta îi umple de indignațiune.

Ei l-ar fi ridicat pe dl Aurel Popovici în
slava cerului, dacă om orbit de patimă, ar
fi strigat în gură mare, că nu e pentru frații
săi altă mântuire decât să se deslipească de
regatul ungar și să se unească cu cel român.

Ceeace îi pune în mirare și-i umple de in-
dignațiune e buna chibzuință a noastră, care
după toate suferințele, prin care am trecut,
nu suntem în stare să compromitem țara,
în care am găsit adăpost pentru noi și pentru
copii nostri, nici să-i prostim pe frații nostri,
zbuclumați de legitime nemulțumiri, ci le stri-
găm mereu: Răbdați și nădăduiți, supune-
ți-vă legilor și autorităților legal constituite,
dați și lui Dumnezeu și Cesarului ceeace
i-se cuvine, fiți, cum au fost părinți nostri,
oameni ai ordinii și susținatori ai dreptății!

Dl Aurel Popovici mai spune, că pacea
și dreptatea și buna rânduială și dezvoltarea
princioasă, care nu sunt, precum se vede,
în regatul ungar cu puțință, s'ar putea asi-
gura într-o mare împărăție austriacă, în care
chiar și poporul maghiar i-s'ar crea o
soartă mai bună decât aceea, pe care i-au
creat-o Pista și Sanyi uniți cu Moritz și cu
Ific, ca unii să-i zmulgă penele, iar alții să-i
iee grăsimea.

Mai ales aceasta îi umple de indignațiune.
Dacă li-e însă sinceră indignațiunea, n'au
decât să-și dea silința de a-l face pe dl Aurel
Popovici de rușine dovedind, că e și în sta-
tul ungar cu puțință pacea și dreptatea și
buna rânduială și dezvoltarea pacinică.

Deocamdată aceste foarte bune și foarte
frumoase lucruri nu sunt cu puțință nici
pentru poporul maghiar, care e stors în fel

de fel de chipuri și ținut în neconținute
zbuclumări, și cu atât mai puțin pentru ce-
lelalte popoare din regatul ungar.

S'a dovedit și iar s'a dovedit și mereu
s'a dovedit și azi e dată cu prisos dovada,
că nu sunt oamenii politici ai Maghiarilor
în stare să conducă ei singuri afacerile pu-
bliche ale statului ungar, mântuitorul regatu-
lui ungar nu mai poate să fie decât un om
de stat, care va găsi formula pentru asigu-
rarea participării tuturor popoarelor la con-
ducerea afacerilor publice ale patriei comune.

Se poate lucrul acesta: bine! — Nu se
poate: cu atâta mai rău pentru ceice atâta
timp au abuzat de putere!

Domnii Kossuth, Apponyi și încă câțiva
dintre fruntașii nemeșilor amenințau zilele
aceste, că sunt gata să plece și să cutriere
Europa, ca să recâștige simpatiile pierdute.

Pot să plece, dar să știe de mai nainte,
că au mai umblat și alții pe unde vor fi
ajungând ei și că nu prigonitorilor, ci pri-
goniților le stau în Europa ușile deschise.

Nu cutrierând țerile au să câștige ierta-
rea Europei și simpatiile ei, ci căindu-se de
faptele lor și dându-și silința să se împace
cu concetățenii lor și să facă în patria lor
viețuirea pacinică cu puțință.

S'o facă, dacă sunt în stare, aceasta, și
nu va mai zice nimeni, că nu e și pentru
români loc în viața statului ungar, ci vor
recunoaște cu toții necesitatea politică a
acestui stat.

Iar dacă nu, le vor zice și lor alții: Ha
nem tetszik, — duceți-vă la plimbare prin
Europa!

MOMENTE TRISTE.

De CONSTANS SMEDLEY.

Expresia feței arată mai multă modestie, decât
cum obișnuisem să vedem la artiștii renumiți.
Ochii lui erau schinteiatori, buzele-i vorbeau despre
o puternică voință.

Trăsările din jos ale feței erau sbârcite înainte
de vreme; semnele neînșelătoare ale unei gândiri
profunde.

Când din pian sună ultimul acord, Jane Mar-
rilies, ce ascultă ca o nebună, abea puțin să se
reculeagă. Artistul tânăr fu încunjurat de nenumă-
rate dame, cari grăbiau să-l felicite. În acest mo-
ment Jane Marrilies, fu prinsă de mână de mă-
tușa sa:

— Vină să te recomand artistului — îi zice.
Fata roși. Dorul ei vechiu acum se împlinește!
Doar acel om de mult a fost idolul inimei ei,
idealul ascuns și dezmerdat.

— Noel Henry — nepoata mea, Jane Merrilies.
E o mare admiratoare a cântecelor D-tale.

— Și cu aceste cuvinte bătrâna i-a lăsat singuri
să-și țese vorbele.

— Vei mai cânta în sara aceasta?

— Da, încă odată. Dar nu îndată. Va trece
mult timp până îmi va veni din nou rândul. Până
atunci îmi dați voie să ocup loc lângă Dvoastră?

S'au retras în umbra baldachinului în vecină-
tatea florilor de culoare trandafirie.

— După podiu v'am zărit odată — zice artis-
tul — erai atât de admirabilă și grațioasă.

— În adevăr?

De nou adâncă tăcere. Jane nu cunoștea încă,
ce preț au vorbele politicoase. Era cuprinsă de
o dulce amețială. În sfârșit, a fi singură cu el!

Pălăria ei mare, neagră, arunca o umbră asupra
feței lui.

Tânărul artist vorbea. Vorbea despre nădejdi,
succesele și studiile lui. Pe ea toate o interesau.
Mai târziu a îndrăznit și ea să vorbească. Il în-
trebă despre toate, ce stau în strânsă legătură cu
arta lui. Și observările ei înțelepte, juste l'au fer-
mecat pe Noel.

— Câtă deosebire între Dvoastră și celelalte
frumoase fete — zice surizând. — De ce nu în-
cerci să cânti? E imposibil, că cine în vorbire are
un glas atât de dulce, să nu știe cânta! Părerile
Dvoastre sunt foarte drepte și neeseceptionabile.

— Nici n'am știut, că mă pricep la artă — ob-
seară Jane — dar am simțit-o.

Aceasta e singura condiție. Știința e nimic. Mu-
zica trebuie să o simțezi și iubești. Cunoșc un
compozitor din Australia, care nu cunoaște no-
tele, dar eu i-am descris compozițiile.

Aș dori să le execut acele compoziții, căci cred,
atunci mi-ași da dreptate. Dacă mama te va
vizita îi vei redă vizita? Atunci voi fi în plăcuta
poziție să vă execut acele compoziții.

— Ah cât aș dori — zice Jane, cu o bucurie
copilărească. Doară îmi va permite mătușa.

— Mătușa? Și pe ea o interesează muzica?

— De fel nu!

— Atunci pentruce...

Artistul a tăcut. Acum și-a adus aminte de di-
ferența socială dintre ei.

— Pentruce? Fiindcă ea mi-e garde de dame.
Dar e foarte bună. Dacă o voi ruga, sigur va
veni cu mine.

Jane nu peste mult a vorbit despre acestea cu
mătușa sa și deoarece tânărul artist era simpatic,
a împlinit dorința nepoatei sale.

Despre vizita — mai târziu — Jane vorbiă, ca
despre un vis de zine.

Mrs. Henry era o femeie bătrână foarte fru-
moasă, locuința cu gust arangeată iar tânărul ar-
tist a cântat atât de fermecător!

De aici încolo conveneau adesea în societăți.
Artistul era bine primit și sărbătorit în tot locul.
Toamna l'a chemat mătușa ei pe câteva zile în
castelul lor.

Au trăit zile fericite. Zi de zi s'au putut întâlni.
Zi de zi au putut să fie în apropiere unul de al-
tul. Dar, încă nu fu vorba de dragoste între ei.
Astfel i-a ajuns și ultima zi. Măine artistul tre-
buie să-și ia adio și multă vreme va mai trece,
până când se vor mai revedea.

În ziua despărțirii Henry era foarte neliniștit
și tăcut. Jane nu știă cum să-și explice aceasta
purtare a lui. Ea trăia încă numai pentru prezent.
Dar când s'a apropiat sara, și artistul nu s'a gră-
bit să vină în apropierea ei, lumea se întunecase
în juru-i.

Dupăce el și-a luat adio, în mod rece și fără
nici un suris, fata rămăsese singură cu mătușa sa,
sfiicioasă se pleacă înaintea ei și-i zice:

— Mătușă, merg să mă culc. Foarte mă doare
capul.

De jos din chilia artistului în tăcerea nopții
străbateau acorduri triste. Jane își mușcă buzele.

Amorul și mândria se luptau puternic între sine.
Dar învingător rămăsese primul. Cu pași tremu-
rători s'a pogorit pe trepte, în jos spre partea
de unde s'auziă pianul.

Când intrase, chilia i-s'a părut întunecoasă. Nu-
mai într'un târziu a observat lângă pian o ființă
întunecată. Din ferestrele, ce erau înaintea lui se

Apponyi la Jászberény.

— Criza. —

Budapesta, 12 Martie.

Contele Apponyi a ținut ieri pe neașteptate discursul său prin care a raportat alegătorilor săi din Jászberény asupra situației parlamentare. Durata cea lungă a crizei, cu multele discursuri ce reclamă pare că au slăbit sau banalizat puterea oratorică a acestui mare și distins bărbat. Mai demult, înainte de criză, fiecare discurs al lui era așteptat ca un eveniment, era citit sau ascultat cu lăcomie. Chiar și pentru un om care se interesa mai puțin pentru politică, discursurile acestea erau o adevărată serbătoare. Căci afară de cunoștințe vaste și temeinice, afară de o judecată totdeauna logică, viguroasă și, în aparență cel puțin, obiectivă, afară de o dialectică îndemănatică, el mai avea și calitatea unei forme pure, clare și clasice. Gruparea ideilor era totdeauna de-o limpeziciune străvezie și strâns logică, fraza largă, adesea prea bogată, de un avânt înfrânat, cuvântul de-o potrivire și expresivitate aleasă.

Cine va fi cunoscut pe acest Apponyi, nu-l va fi aprobat totdeauna, dar ori când îl va fi admirat. Și parcă te cuprinde o jale după el când îl vezi pe Apponyi de astăzi. Căci acesta s'a apropiat într-o măsură primejdioasă de frazeologia tiradelor lungi și cuvintelor bombastice, toate sărace de fond, a oratorilor de răspântii ai coaliției. Dacă citind discursul lui de ieri te întrebi cu ce judecări noi, originale, luminoase, cu ce comparații plastice te-ai ales, va trebui să mărturisești că nu găsești nimic din toate aceste.

Discursul lui Apponyi.

Parlamentul a amuțit, libertatea cuvântului și a presei au fost limitate și în curând — zice Apponyi — putem să așteptăm măsuri și mai rele. Coaliția a oferit suspendarea aspirațiilor naționale, dar a fost refuzată. Coroana cere renunțare deplină la aspirațiile acestea. (Urmează vechea argumentare în contra drepturilor coroanei, cari nu pot fi absolute, ci relative). Infierează pe trădătorii, cari sprijinesc guvernul și spune, că niște puteri ascunse au lucrat totdeauna la zădărnicierea soluțiunii crizei. Indeamnă poporul la rezistență în contra guvernului și a absolutizmului. Coaliția se întărește tot mai mult, iar partidul Kossuthist se consolidează tot mai mult și nu se va clăti dela programul său cel vechiu.

Dincontră lupta coaliției câștigă tot mai mulți aderenți și partea cea mai mare a naționalităților este de partea ei. (?) Apelează în fine la loți să jertfească după puteri la «lupta națională».

resfrângeau raze de lumină, ce dădeau îmbrăcăminte și feței lui o culoare palidă.

— Cauți ceva, Miss Merrilies? o întrebă artistul.

— Da! Te caut pe Dta! zice fata.

— Așadară încă ești aici? Gândeam... m'am înșelat. De ce nu ai vorbit cu mine azi sara? Nu e frumos dela Dta!

Glasul îi era atât de dureros, încât descoperi înaintea artistului toată gândirea ei ascunsă.

— Regret... dar n'am știut, că voiu cauză neplăcere prin tăcerea mea. Și cu acestea a plecat spre ușă.

— Dar ce ai? Unde mergi? — îi zice fata. — Te-am supărat cu ceva?

— Dta? Nu! — răspunde artistul.

— Oh, de câteori îmi spuneai, că suntem doar prietini! Nu pot să dorm! Spune-mi ce ți-s'a întâmplat?

S'a apropiat de ea, mânilor albe și le-a pus pe umerii ei.

— E bine. Îți spun. Mătușa Dtale mi-a spus, că eu pot să mă fericesc în lume ori și unde, numai lângă Dta nu.

— Nu te înțeleg.

— Mătușa consideră prietenia noastră de periculoasă. Periculoasă pentru mine! Pentru că o ființă din o familie așa aristocrată ca Dta, nu poate să-și uite de sine în așa mod, încât să se îndrăgiască într'un simplu artist sărman, cum sunt și eu.

Jurământul M. Sale.

Iarăși o spumă frumoasă care s-a risipit la adierea dezmințirilor. Căci astăzi se dezmințe toată știrea aceasta despre care v-am anunțat ieri. Ea afirmă că papa a dispensat pe M. Sa de jurământul său depus pe constituția ungurească. Ce motiv frumos de indignare patriotică lărmuitoare, ce subiect inepușabil de articole de fond, de interview etc.! Ba studenții universitari au mai manifestat și au hotărât să trimeată papei un memorandum protestând în contra acestui amestec în afacerile interne ale țării. Și acum, toate astea s-au spulberat! Ce păcat!

Wekerle demisionând.

Se știe că fostul ministru-președinte Wekerle împlinește funcțiunea de președinte al judecătorei administrative. După o știre lansată astăzi el va demisiona din postul acesta.

Alte știri mărunte.

— Doamnele societății aristocratice hotărâseră să-și dăruiască — după o altă știre — toate giuvaericele pentru sprijinirea luptei naționale ungurești. Ce idee nobilă și patriotică, ce entuziasm frumos și măreț. Și foile coaliției vesteau cu lacrimi de bucurie în ochi aceasta știre. Pentru alții, mai sceptici, se părea un lucru cam ciudat de-a dăruii tocmai giuvaericele când punga și besec-teaua încă nu-s golite. Și acești sceptici au fost confirmați. Știrea azi se dezmințe. Es wär' zu schön gewesen...

— Nagy László fișpanul de Sătmár va fi numit probabil comisar regal pentru comitatele Sătmár, Sălăgiu și Szabolcs.

Tot mai izolat.

Unul dintre membrii marcantii ai partidului nou, cunoscutul preot catolic Hock János, care în omioasa ședință dela 13 Decembrie anul trecut s'a bătut cu drabanții lui Tisza, încă l'a părăsit pe Bánffy. Într'o scrisoare către alegători, declară că părăsește partidul-nou. Bánffy rămâne tot mai izolat, cum profetic și-a prezis. Nu-l înțelege veacul.

Eu i-am spus însă adevărul. I-am spus, că oameni asemenea mie, oameni ambițioși nu caută scopul vieții în femei! Aceasta nu i-a plăcut. Indată aș fi călătorit, dar am o promisiune. Azi sară a trebuit să mai cânt odată. M'am liniștit, căci nici odată nu am obiceiul să conturb sentimentele mele proprii, cu interesele stăpânilor mei.

În sfârșit a înțeles, că din parte-mi nu vă va ajunge nici o primejdie.

Tăcere. Fata s'a întors, și capul ținut în jos și-l ridică cu mândrie.

— Îmi pare rău, că mătușa s'a purtat cu d-ta atât de nepoliticos — îi zice și suride.

— Dar nădăjduesc că o ai priceput-o: eu n'am cugetat nici odată, ca d-ta să ai alte sentimente pentru mine.

A tăcut. Împrejur totul i-se părea întunec, și-a sfârșit orice bucurie, fericire și mărire.

Noapte bună d-le Noel! După acestea e mai bine ca mâine să nu ne întâlnim. Foarte mă nezează cele întâmplate! Foarte!

Și-a îndreptat pașii să plece. Superbă, fără nici o frică a plecat spre ușă. A pus mâna pe clanță. Dar în acest moment bărbatul chinuit a agrăit-o.

— Iane!

Și fata sări în brațele lui.

O lună de zile nu s'a vorbit în societatea din Londra decât despre fuga lui Noel Henry și Iane Marrelies.

Trad. de Mugurel.

Una să fim!

Bistrița, la 7 iul 1906.

Trăim timpuri grele, vremuri vitrege. Starea în care a ajuns țara noastră, în urma încăpăținării și a sforțărilor costisitoare ale celor râvnitori de glorie «națională» și cu intențiuni de a sugrumă tot ce e nemaghiar și cu limbă străină, e așa cum nici când nu a fost. Suntem în pragul unei schimbări, despre care nici închipui nu ne putem. Metamorfozele prin care trece cărmuirea țării, nu sunt cunoscute nici celor ce se simt chemați a da directive. Totul e o învălmășală. Unii sub mască, că ar sări în ajutorul și ar servi binelui popoarelor intenționat — pentru a putea ajunge «popular» — lovește în viitorul popoarelor; iar alții prin vorbe dulci și pline de farizeism, se vâra între masele poporului nostru, spre a-l seduce, și prin lingusiri în unele locuri și-au și câștigat o oarecare încredere.

Stăm rău, așa cum numai cea ce e în doagă de moarte mai stă. Nu știi cui să crezi, și ce se face. Ziarele coaliției trimbiță în o formă, cele guvernamentale în altă. Noua însă naționalităților în datorință ne stă a nu le da atențiune nici unora nici altora. Să lucrăm noi de noi, cu mijloacele noastre și ascultând de eul nostru național. Să ne lăsăm de a mai forma așa numitele «tabere», și lucrând împreună, una să fim. Nu ni-e permis a trăi în desbinări de idei și principii de formalitate, ci în timpul de acum să ținim numai la idealul de care de mult am fost nutriți. Un ideal am avut — binele poporului nostru, câștigarea drepturilor noastre naționale politice și bisericesti. Deci să lăsăm la o parte formalitățile!

Timpul e scurt și nu e consult al perde umbilând după formalități, cari numai în detrimentul nostru al tuturor poate să fie. Să trecem peste așa numita «pasivitate», e timpul de a pune umăr la umăr și lucrând în armonie și bună înțelegere să ne pricepem chemarea care de o camdată e mai mult reclamată ca ori când.

Pasivitatea și-a avut înțelesul ei în timpurile când nici prin udatul baionetelor cu sângele nostru, nu am putut ajunge la nimic. S'a jertfit mult, multe gii s'au îngroșat, dar nu s'a câștigat și înflorirea acestei patrii care e și a noastră, ca și a celor ce se țin îndreptățiti a o cărmui. Și dacă și poporul nostru în număr de peste 3 milioane contribuie la susținerea, apărarea și înflorirea patriei noastre, apoi pentru ce să nu ne luăm libertatea a ne reclama drepturile și a ne ocupa locurile și posturile ce ni-se cuvin și fără esagerare suntem îndreptățiti ale pretinde.

Nu e oare rușine pentru noi, că fiind un element atât de puternic, să nu avem nici un rol în fazele prin care trece țara noastră? Pentru a ajunge însă la un oarecare rezultat — fie deo-camdată și mai mic — avem lipsă de unire și armonie, de râvnă de a munci și jertfi.

Știm cât de mult a edificat poporul nostru în ținuturile unde deputații noștri au ținut adunările poporale. Sentimentul românesc ce de mult atipise, s'a trezit iar, dovadă multele lupte în cari învingători au eșit. E adevărat, că nu s'au făcut minuni, dar oare de eram mai bine organizați nu s'ar fi făcut mai mult.

E adevărat, că nici deputații aleși cu atâta însuflețire, încă nu au avut un rol și nu au făcut minuni, cari să câștige admirația contrarilor în principii și formalități. Aceasta nu trebuie ca să ne descurajeze, căci nu este a se atribui deputaților noștri, — în număr atât de mic, — ci împrejurărilor.

Vitregitatea a adus cu sine, că nici când nu și-au putut desfășura steagurile, la care noi atât de mult ținem. Dar nu e târziu. Se apropie alte timpuri. Se apropie alte alegeri; iar nouă în datorință ne stă, a privi în viitor, legând speranțe vii, în proporție cu jertfele prestate.

Adunările sunt oprite, prin urmare calea de a ne putea împărtăși gândurile noastre prin graiul viu, ne este închisă.

Deschise ne sunt coloanele ziarelor noastre. Ele ne stau în veci deschise. Să scriem deci părerile noastre și să ne împărtășim gândurile noastre.

Zilele până la noile alegeri nu știm cât sunt de aproape sau îndepărtate. Una însă o știm, că alegeri trebuie să se facă sau mai curând sau mai târziu. Iar pentru a seceră fructe îmbucurătoare și a câștiga învingeri, trebuie să ne punem pe lucru și organizați, prevăzuți cu armele lumi-

nei și în unire și înțelegere reciprocă, iubindu-ne unii pe alții, conduși de dragoste față de popor și interesele lui și a patriei noastre iubite, să intrăm în luptă.

Să dăm la o parte interesele personale sau private, să uităm trecutul țesut de intrigi și neînțelegeri, să lăsăm lenea și zgârcenia de jertfă, și să sărim cu toții, luptând pentru ridicarea reputației poporului și neamului nostru.

Aceasta se poate face numai prin unire; deci încă odată frați conducători, lipindu-vă la inimă interesele neamului nostru, vă zic: «uniți să fim» de dorii a eși învingători în luptele ce ne aşteaptă!

Telegrame.

Abdicarea Regelui Carol.

Budapesta, 12 Martie. Ziarele maghiare publică din București informațiunea senzațională, că *Regele Carol* s'a hotărât să abdice la tronul României. Cauza abdicării ar fi vârsta înaintată și boala Regelui, cari nu-i mai permit sarcina grea a guvernării. Inregistrăm știrea cu cunivente rezerve.

Catastrofă pe Dunăre. *Budapesta, 12 Martie.* O nenorocire mare s'a întâmplat azi pe Dunăre, în apropierea Budapestei. O gondolă, încărcată cu lucrători, s'a scufundat, în vederea publicului de pe țărm și zece inși și-au aflat moartea în valuri. Nenorocii au plecat să caute lucru în Csepel, dar neaflând, vroiau să se rentoarcă acasă la Budafok. Un vînt năpraznic le-a răsturnat gondola și zece inși n-au mai putut fi scăpați.

Conferența din Algeciras.

Algeciras, 12 Martie. Se pare, că nouri negri se îngrămădesc de nou la conferența din Marocco. Francezii în ședința de înainte de prânz, nu s'a alăturat proiectului, ca portul să fie supravegheat de o comitet neutral, de și partea cea mai însămnată a delegațiilor se alătură condițiilor Germaniei. Francezii ar voi ca conferența să nu aibă nici un rezultat.

«Tems» despre tratativele de pace din Algeciras între altele scrie următoarele:

Trebuie accentuat că în stadiul ultim al desbaterilor Fancia a făcut mai mult pentru restabilirea bune înțelegeri, de cât Germania și trebuie accentuat, că și cea mai mică concesie din partea Francei, e o jertfă cu mult mai mare, de cât ori ce alta a Germaniei, căci Francia are în Marocco mari interese până când Germania nu.

Noul guvern francez. *Paris, 12 Martie.* Sarrien a primit încredințarea, ce i-s'a dat spre a formă guvernul și în urma stăruințelor sale de până aci, guvernul se va compune astfel:

Sarrien ministru președinte și de justiție; Boulenger ministru de externe, Clemenceau ministru de interne, Briand de culte, Dommer de colonii, Guyot-Denaigne de lucrări publice.

Alcătuie în chipul acesta, guvernul va întâlni o aprigă opoziție din partea centrului, dar ar asigura executarea legii de despărțire a bisericii de stat și învingerea partidelor republicane progresiste în alegeri.

Una mie două sute morți.

— Marea catastrofă din Franța. —

Nenorocirea care a cuprins cu îngrijorare întreaga lume civilizată în cele douăzeci și patru de ore trecute, s'a împlinit. Din minele din Courrieres, precum anunță telegramele de mai la vale, abia a scăpat om

viu, muncitorii toți, cu puține excepții, și-au aflat sub ruine mormântul.

Lens, 12 Martie. Dupăcum s'a stabilit mai în urmă 1219 oameni și-au pierdut viața. Moartea a urmat prin cutropire și înecare.

Lens, 12 Martie. Reprezentantul, președintele, precum și ministrul de interne și de lucrări au sosit aici. Munca de salvare e împreună cu multe primejdii. Cadavrele sunt teribil mutilate.

Lens, 12 Martie. Eri, Duminecă ziua întreagă s'a lucrat febril la îndepărtarea ruinelor și salvarea lucrătorilor. La o adâncime de trei sute metri, s'a aflat un morman de cadavre și în suteran se auziau strigăte de ajutor, dar locul acesta nu se putea apropia din pricina gazurilor asfixietoare. Trei lucrători s'au înecat la munca de salvare.

Lens, 12 Martie. Aproape toți domnitorii Europei au trimis condolențe președintelui Fallières. Parlamentul va vota o sumă mare în favorul familiilor nenorociților. Ziarele scriu despre nenorocire ca despre o mare catastrofă națională.

GROSS-OESTERREICH.

II.

Imperiul universal de odinoară, care sub Carol V s'a întins pe trei continente, și peste care nici odată nu apunea soarele, acum vor să-l destrame și să-l distrugă maghiarii. Ca să-și ajungă scopul, prin o agitație fără seamăn, punând în acțiune toate instinctele lor rele așă, la revoluție împotriva Austriei, ca să se desfacă de ea. Nizuința principală a ungarilor este să nimiciască situația de mare putere a Austriei. Imperiul cel mai vechi și odinioară mai puternic imperiu al Europei, vor să-l substituie prin o mare putere maghiară. Aceasta mare putere ar face apoi o politică universală după plac, cu care, așa cred, vor da tuturor statelor Europei un alt caracter.

O astfel de formațiune însă, ar însemna căderea morală și economică a imperiului Habsburgilor și a tuturor popoarelor sale, prin urmare împotriva acestei grandomanii maghiare întregul imperiu trebuie să se ridice ca un singur om și ale strigă cu un glas formidabil: pînă aci și nu mai departe. Dar să nu uităm, că *puterea maghiarilor este numai aparentă, zidită pe fantasmagorii nebune. Adevărul e, că tremură de popoare nemaghiare, cari locuiesc printre dâșii și a căror putere musculară și simț moral nu s'a înjosit în mocirla imoralității maghiare.*

Împăratul, în interesul restabilirii păcii, înainte de toate trebuie să-și revoce darul preagrațios din 1867, pentru că maghiarii, ca totdeauna, așa și acum pe dragostea păcii își zidesc pretențiile, pe aceasta fără îndoială cea mai ardentă dorință a monarhului, pentru ca, abuzând de aceasta noblețea a împăratului, să poată resturna pacea imperiului. Uită, că sunți margini, unde nu este iertat a abuză de noblețea unui domnitor. Și dacă totuși violează această elementară regulă de bună-cuviință, pedeapsa binemeritată nu poate să rămână.

Împăratul trebuie deci cu toată puterea să se opună pretențiilor maghiare, ca nu cumva celelalte popoare ale imperiului să fie despoiate de apărarea militară și de stat și naționalitățile din Orientul monarhiei, credincioase împăratului, să fie aservite volniciei maghiare. Împăratul, are sacre datorințe, și față de casa sa proprie, față de casa Habsburg-Lothringen, acărei moștenire și tradiții trebuie să le transmită intacte. În Ungaria de altfel, se ocupă demult cu idea, de a proclama pe vre-un membru al casei împărătești de rege. Pilda Norvegiei i-a întărit numai în fantasmagoria aceasta.

Din faptele amintite mai sus reese doar clar, că în momentele actuale este vorba de salvarea imperiului și conștiința aceasta pretinde fapte hotărâtoare. Dacă maghiarii numesc lovitură de stat procedura radicală împotriva lor, nu e nimic!

Prea bine o știu germanii, că maghiarii în 1867 ca grație regească au căpătat numai dreptul de guvernare peste jumătatea orientală a mo-

narchiei și că la grația aceasta n'au avut nici cel mai mic titlu de drept. E fapt istoric, că în veacurile trecute niciodată, imperiu maghiar n'a existat timp de treizeci de ani, care să fi asigurat atâtea drepturi fiilor lui Árpád, câte le-a hărăzit asupra lor Francisc Iosif în 1867. Darul acesta a fost însă o greșală fatală, pentru că ungarii, în mod vădit, l-au înșelat pe monarch. Împăratului nu i-a trecut nici prin minte să aserviască celor 5 milioane de Unguri pe celelalte 10 milioane, ca pe acele să le asupriască, să le despoae de caracterul lor național și de rasă și să le nimiciască economiceste. Menirea tranzacțiunii a fost, să garanteze într-o măsură mai mare independența de stat și națională a popoarelor din orientul imperiului. Ungurii au folosit însă darul împărătesc prefăcând partea cealaltă a monarhiei în lagărul celei mai scârboase sclavii și despoieri.

În interesul imperiului și a popoarelor, împăratul este deci nu numai îndreptățit să-și retragă darul dat maghiarilor, ci în urma acestui uz al maghiarilor de situația lor, a devenit așa zicând o datorie imperioasă a lui să rupă cu desăvârșire ori ce legătură cu maghiarii. Împăratul cu o trăsătură de condeiu tragă dungi peste tranzacția din 1867 și să restituie din nou unitatea imperiului și să proclame egalitatea de stat și economică a tuturor popoarelor.

Modul acesta al soluției este cu mult mai ușor și ducător la scop, de cum și-o închipue aceasta câțiva politicieni fricoși din Viena. **Să decreteze împăratul votul universal, secret, cu votizare în comune, iar după aceasta orânduiescă, în întreg imperiul alegeri de deputați pe baza unui număr proporțional și fixat asemenea de mai nainte a fiecărei naționalități, apoi convoace pe reprezentanții popoarelor din răsăritul imperiului pe germani, români, slovaci, sârbi, ruteni și maghiari în statul împărătesc din reședința imperiului și într-o clipă se pune capăt statului maghiar.**

O hotărâre virilă a împăratului, credința germanilor, românilor, croaților și slovacilor, va creă imediat altă formațiune de stat.

Atitudinea dela 23 Septembrie a împăratului, față de corifeii politicii maghiare, a umplut de mare bucurie întreaga Austrie. Așa s'a zis, împăratul a vorbit ca un adevărat domnitor german. Situația de mare putere a imperiului s'a ecvilibrat din nou prin aceasta declarație. Prin această atitudine, împăratul a alcătuit noul conziliu imperial, provocându-se înaintea politicianilor-de-hârtie maghiari la o corporațiune parlamentară superioară, unde de aci înainte se vor delibera și hotări afacerile comune ale popoarelor. Cu multă precauțiune împăratul a declarat, că noua declarație se va constitui cu abateri dela uzul de până acum, și astfel conștiința noastră din cealaltă parte a imperiului pot spera, că în noul conziliu imperial vor fi și dâșii repreprezențați și că vor scăpa curând de scârboasa teroare maghiară.

La aceasta nouă politică a Austriei trebuie să adereze, fiecare austriac și mai presus de toate fiecare german. Trebuie arătat, că în noul conziliu imperial, la care s'a provocat regele, va domina spiritul austriac.

Dar mai avem nevoie de un puternic sprigin, de imperiul german. Până aci n'avem adesiunea nemților pin imperiu, dar nu e nici o îndoială, că vor veni, fiindcă trebuie să vie, fiind vorba de cuvântul german, de cultura germană, de apărarea onoarei germane. Indată ce imperiul german se pune pe partea noastră a marilor austriaci, în acel moment vitejia, famfaronada și presumpția maghiarilor (Tinten-Magyaren) s'a terminat.

Marii austriaci, cred că reinvierea și răspândirea ideii unitare se poate face cu mai mult succes, așa dacă împăratul va da o astfel de patentă, a cărei puncte principale ar fi următoarele.

«Scoaterea din vigoare a transacției din 1867. Turnarea într'un singur corp de stat a întreg imperiului, pe baza sufragiului universal secret și obligator. Suspendarea tuturor dispozițiilor sistemului de guvernament maghiar, privitoare la limbă, drept de intruniri și la instrucție, cari formau gravaminele cardinale ale naționalităților nema-

ghiare; mai departe scoaterea din vigoare a legii de naționalitate. (De asta nu mai e nevoie, fiind deja demult scoasă. N. R.) Sistarea reprezentanțelor comitatene și comunale prin înființarea unui astfel de sistem electiv, care să transforme radical corporațiunile administrative. A garantă drepturi autonome egale pentru fiecare naționalitate a imperiului. Provinciile coroanei Sf. Ștefan s'ar aronda din nou — corigându-se fortierele — avându-se în vedere mai ales hotarele de limbă. În cercul de guvernament a națiunii croate s'ar atrage toate provinciile croate, și anume Dalmația, Bosnia, Herțegovina. În locul delegațiilor se va organiza conziliu imperial, pe baza sufragiului universal, în care vor fi proporțional reprezentate toate popoarele imperiului. Limba armatei unitare a imperiului este cea germană. Fiul aparținând oricărui popor poate fi numai cetățeanul imperiului austriac.

Aceasta ar fi constituția împărătească a noii mari Austrii.

Din România.

Data plecării în străinătate a M. M. LL. Regele și Regina a fost definitiv fixată pe ziua de 10 Martie viitor.

Suveranii se vor opri o zi la Viena, o zi la Zürich și de acolo se vor duce la Lugano, în Italia, unde vor rămâne mai mult timp.

Membrii partidului conservator din Iași au decis să ofere un banchet guvernului pentru soliditatea ce au arătat-o nevoilor Iașilor, în cursul actualei sesiuni parlamentare.

Comitetul executiv al partidului liberal s'a întrunit de nou Vineri la dl Emil Costinescu, fost ministru.

După ce s'a discutat asupra mai multor chestiuni la ordinea zilei, comitetul în urma propunerii făcute de dl Dimitrie Sturdza, s'a complexat cu d-nii: Gușa Panu, Nicu Albu, T. Teodorini și Gogu Pîrvoreanu.

O nouă ședință a comitetului va avea loc Duminică seara.

A. S. R. Principesa Maria, care a vizitat ieri mănăstirea Curtea-de-Argeș însoțită de AA. LL. Principele Carol și Principesa Maria și de dl și d-na Claye, s'a înapoiat în Capitală aseară, cu trenul de 8 și 30.

Prânz diplomatic. Joi seara a avut loc un prânz de douăsprezece tacâmuri la legațiunea Țărilor de Jos.

Invitații baronului și baronei de Wederen-Rengers erau: Primul ministru și d-na G. Gr. Cantacuzino, d-na Simona Lahovari, dl general Vartiadi, contele și contesa Larisch, d-nul și d-na Barbu Catargi, dl Tresnea-Greceanu, dl Constantin G. Manu.

RUSIA în PRAGUL vieții PARLAMENTARE.

Dacă prin manifestul din Octombrie anul trecut Țarul Rusiei garanta libertatea individuală, libertatea întrunirilor și a cuvântului și dacă prin acel manifest se spunea, că nici o lege nu se va mai face de cât numai în concordanță cu Duma imperiului, care singură va fi chemată să legezeze, — mulți și-or fi făcut iluzii prea mari de noua viață parlamentară, pentru că multe și adesea exagerate sunt dorințele celor cari cer reforme în vastul imperiu vecin.

E așa de greu de trecut dela o stare politică la alta, când ești silit să faci o mare săritură, că numai cei mai iscusiți bărbați de stat, pot garanta sau nu săritura, numai ei fiind în stare să prevadă toate greutățile.

Poporul, masele neînțelegătoare și lesne crezătoare în vorbele frumoase ale propagandiștilor de tot felul de libertăți, e copilul, pe care Statul este dator să-l crească în raport cu etatea și facultățile sale. Și nu trebuie trecut cu vederea, că acest popor nu se află la orașe, ci la țară, alipit de munca pământului. Șease din șeapte părți populațiunea Rusiei e țărănească, care n'are aproape nimic comun cu chestiile sociale și culturale, cari se agită de atâta vreme prin orașele împestrăte cu tot felul de oameni pe largul cuprins al împărăției rusești.

Manifestul Țarului din anul trecut, care promitea prin instituirea Dumei imperiului împlinirea dorințelor poporului rus, a suferit o modificare prin manifestul de acum al împăratului Nicolae, anume în organizarea Corpului legiuitor, a Dumei, care va depinde de instituția unui Senat imperial, din care vor face parte; marii duci, șefii militari și funcționarii superiori.

Toate legile făcute de ministere vor trebui supuse examinării acestui înalt corp, care e echemat să pună în concordanță voința poporului cu aceea a împăratului.

Țarul s'a exprimat, că în modul acesta autocratismul său se poate împacă cu instituțiunea Dumei. Instituția Senatului în felul arătat e o transformare a vechiului sfat al imperiului, instituit de țarul Alexandru I. care umbia, cu ideea de a da Rusiei constituție și care sfat își perduse rostul în cursul vremii.

Iar dacă rolul Senatului e foarte lămurit, Duma imperiului încă e o problemă greu de rezolvat. Până acum se știe, că vor lua parte în această adunare: țărani, cu pretenții radical-agrar, liberalii moderați și democrații constituționali.

Ori cum s'ar compune noua Dumă, elementul țărănesc va fi preponderent și va da mult de lucru legiuitorilor pentru ameliorarea soartei țărănimii. Orașele, cari apar ca niște oaze pe înaintul cuprins al imperiului, vor avea multe iluzii de pierdut, puterea lor ne mai putându-se măsura cu aceea a majorității țărănilor!

Va atârna mult dela moderațiunea reprezentanților democrației dacă vor să câștige ceva real dela Parlamentul ce se va institui de curând în Rusia. Piedecile, ce vor încercă să pună în drumul legiuitorilor, vor fi mai curând o pagubă de cât un câștig pentru orașe. Din noul Parlament vor fi excluși acei cari încercă să zădărniciască lucrările guvernului.

Din străinătate.

Criza ministerială în Franța. Negocierile în vederea noului cabinet francez par a fi rămas fără rezultate până în prezent.

D. Bourgeois ar fi refuzat misiunea de a constitui cabinetul din motive de sănătate; dsa ar fi declarat, că e gata a lua portofoliul externelor într'un cabinet sub prezidența dlui Poincaré.

Printre senatorii radicali sunt două curente: unul în favoarea ministrului Clémenceau; altul în favoarea unui minister Bourgeois.

Stânga radicalo-socialistă, constituită acum de curând, și care numără numai 30 persoane, a hotărât să sprijine numai un ministru radical democratic, al cărui șef este dl Bourgeois, care a fost rugat a lua prezidenția conziliului; dl Bourgeois însă a refuzat, declarând, că sarcina specială a noului cabinet este de a restabili blocusul republican.

Dl Clémenceau vorbește în acelaș senz în ziarul «L'Aurore».

AVIS!

Facem cunoscut tuturor cetitorilor nostri, că numărul de față este cel din urmă care l'am expedat și celor cari până azi nu și-au reînnoit abonamentul. Numărul proximal va expeda numai celor, cari și-au achitat abonamentul. Rugăm dar respectuos pe onorații cetitori, că întru cât doresc a avea numerii din ziarul nostru, încă cu reînnoirea poștei să binevoiască a ne trimite abonamentul cel puțin pe un pătrar de an, căci mai târziu nu le vom servi cu numerii apăruiți.

ADMINISTRAȚIA.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 13 Martie 1906.

— *Știre personală.* P. C. Sa Vasile Mangra vicarul Orăzii-mari, a petrecut azi în Arad unde a participat la conferința protopopească.

— **Conferință protopopească** s'a ținut azi la aulă sub prezidența P. S. Sale Episcopului Ioan I. Papp. La conferință au luat parte și protopopii de sub inrșdicțiunea consistorului din Oradea-mare.

— «**Libertatea**» din Orăștie și «**Lumina**» din Budapesta, amăsurat punctelor lor de vedere politic, combat politica tradițională a «**Tribunei**». În «**Libertatea**» un pseudonim Cronc vrea să facă ironie, vezi Doamne, cu Ioan Slavici, în celalalt vestit organ kossuthist, *Românul Sahusinszky*, ne dă lecții de romanism. Și dintr'o parte și din alta competența e indiscutabilă.

— **Sărbătoare oprită.** O foaie coaliziionistă scrie, că guvernul a dat ordin fișpanilor, comisarilor guvernamentali referitor la sărbătura din 15 Martie. Guvernul a luat măsuri, ca sărbătura de 15 Martie să nu fie ținută în locuri publice, ci în cerc restrâns dar și acelea se vor putea ține numai cerându-se permisiune. De față va fi tot odată și un comisar trimis de fișpan.

Adecă nu se va mai face tãmbãlau, ca de alte dăți, nu se vor ține vorbiri inflăcãrate, nu vor putea bea până la una, ca apoi cutreerând străzile orașului, unde vor găsi case românești, să le spargă ferestrele.

— **O declarațiune.** Mi-a venit la cunoștință, că la insistența dlui Iosif Moldovan, învățător din Arad, mai mulți domni învățători din cercul Boroș-Ineului s'au înțeles să pună în acel cerc în contra mea candidatura unui învățător la mandatul de deputat sinodal.

De oarece în afaceri obștești niciodată în viața mea nu am fost călăuzit de ambițiuni personale, ci numai de binele public, rog și eu pe alegătorii acelu cerc, ca *fără conșiderare la persoana mea, să aleagă de deputați sinodali* astfel de persoane, despre care pot fi conșinși, că în sinodul nostru eparhial vor ști să reprezinte interesele bisericesti și școlare ale eparhiei mai cu succes și mai cu pricepere decât neînsemnata mea persoană.

Vasilie Goldiș,

secretar conzistorial în Arad.

Despărțământul Brad al Asociațiunii transilvane a ținut o prelegere publică Duminică în 11 Martie în comuna Hălmagiu, participând numărös public din localitate și din jur.

Președintele despărțământului Dr. P. Oprișa director gimnazial a ținut prelegere populară cu reproducerea chipurilor diafane cu skiopticonul, ceace a ținut legată atențiunea poporului adunat. Programa a fost: «Asociațiunea» și scopurile ei.

Profesorul Dr. Radu, a ținut prelegeri, tot cu skiopticonul, despre economia de vite. Învățătorul Suciu, despre economia câmpului, iar Dr. Ioan Papp, avocat, indigetări juridice, îndeosebi despre legea veterinară.

S'a decretat apoi înființarea unei agenturi a despărțământului și s'a decis ca adunarea generală din ast an a despărțământului să se țină în Iunie, în Hălmagiu.

— **Tragedia lucrătorilor de mine.** În o mină de cărbuni din Franța în 10 Martie s'au întâmplat mari nenorociri. Aproape două mii de oameni s'au pogorit sub pământ și dintre ei abea câte-va sute au putut să vadă din nou lumina zilei. S'a întâmplat o puternică explozie, ce a prăbușit toate minele, lucrătorii n'au putut să scape, ajutor n'au primit, și toate încercările de mântuire au fost zădarnice. Pe când se înserase era sigur, că nenorocii lucrători sunt pierduți. Dacă focul nu-i va mistui, se zice în o telegramă, — vor muri de foame, căci mai îngrabă ca de o săptămână nu se poate ajunge la ei. Până atunci însă îi va omorî desperarea, și îi va îneca fumul.

Luându-se în considerare numărul jertfelor, statistica tristă a nenorocirilor, ce întâmpină lucrătorii de mine, tragedia de azi e fără pereche? Atât se știe numai, că mai mulți de o mie de lucrători au căzut jertfă flăcărilor din mine, în jurul cărora mame desperate, copii plângând, străjuesc și tremurând așteaptă în nădejdea, da dacă se va putea întinde mână de ajutor nenorociților. Telegramele sosite — durere — nu vestesc multă nădejde de mântuire.

Explozia s'a întâmplat în minele de cărbuni din Courrières. După nenorocire, — seara s'a putut constata, că numărul jertfelor se urcă la o mie opt sute. După ce s'a întâmplat explozia, din mine ieșeau flăcări și fum ce sămăneau vulcanilor vomatori de foc.

Catastrofa s'a întâmplat dimineața la orele opt.

Conferențe literare. Un spirit sănătos se manifestează în sânul meseriașilor noștri din Arad. Domici de a-și câștiga cât mai multă hrană sufletească, au hotărât, ca din Duminică în Duminică să țină conferențe literare. Șirul conferențelor s'a început Duminică în 11 Martie în «Casa Națională» vorbind domnul profesor Sever Secula, despre poetul pătimirii noastre: Octavian Goga. Meseriașii noștri s'au prezentat în număr frumos. Dorim ca celelalte conferențe să fie cercetate și de inteligența noastră.

Averile patriarhatului în Bucovina. S'a anunțat zilele trecute, că patriarhatul Ierusalimului are intențiunea de a-și vinde prin licitație moșiile ce le posedă în Bucovina (Volcineț și Dracineț). Se zice că un grup de români va cumpăra ambele moșii dela patriarhat și le va vinde țărănilor. Pentru aceasta s'a și constituit un comitet, însărcinând pe dl avocat Constantin Onciul, preotul Zaharovschi și primarul comunei Dracineț, Lupu, de a pleca la Ierusalim spre a întevini personal la patriarh.

Tot pentru realizarea acestui scop, s'a cerut și sprijinul guvernului austriac, pe cale diplomatică.

Oficiant sinucigaș. Sâmbătă sara s'a sinucis Rappel Árpád, șeful arhivei dela ministerul de culte și cassarul prim dela «Király Színház». S'a împușcat în gură și plumbul l-a omorât îndată. Cauza sinuciderii nu se știe.

Rappel Árpád locuia cu familia sa în strada Izabella Nr. 33, casa lui proprie. Traia între împrejurări foarte bune, și oficiul și-l îndeplinea cu multa conștiințiozitate. Nu se întâmplase în familia lui nici o neplăcere, de unde s'ar fi putut deduce, că voiește să-și sfârșiască viața. Sâmbătă la prânz, când s'a reîntors din minister, a prânzât împreună cu familia lui. La aparență se vedea liniștit, deși deja atunci plănuită cum să-și curme viața. După prânz s'a dus la cumnatul sau Groilig Iosif, care locuia în o curte cu el. Negăsându-l acasă, pe o bucată de hârtie i-a scris: «Vei primi dela mine epistolă. Dumnezeu cu tine!» S'a reîntors iarăși la familie și soției sale i-a spus, că pe sara se duc cu toții în teatrul regesc, și că l-a chemat și pe cumnatul-său. S'a și dus la teatru, a cerut o loge pentru familia sa, s'a dus apoi la directorul *Boöthy* și i-a insinuat, că trebuie să meargă având lucru: Dela teatru s'a dus apoi în pădurea orașenească și acolo multă vreme rătăcea fără scop printre arbori. La miez de noapte s'a pus pe o bancă și cu revolverul s'a împușcat în gură. La sunetul pușcătorei, polițaiul din apropiere a fugit la sigucigaș care deja atunci zăcea fără viață. Familia lui Rappel, n'a știut nimic despre tristul caz până în ziua următoare. După teatru soția lui era neliniștită, că oare unde a rămas și neputând să doarmă de grige, s'a sculat și s'a dus la un prieten al bărbatului — la Harsányi Carol, controlorul teatrului și a sciricit dela el despre bărbatul-său. Harsányi n'a știut să-i dea desiușiri și ambii s'au dus să-l caute pe Rappel. Pe tot locul au umbat, dar nu l-au găsit. În sfârșit soția lui Rappel, obosită și cuprinsă de mari chinuri s'a reîntors acasă. Dimineața la orele opt a primit tristă veste despre nenorocirea bărbatului-său.

Cauza sinuciderii nu se știe, dar poate că a descris-o în epistola trimisă cumnatului-său. De altfel în familia lor până acuma s'au mai sinucis doi. El încă zicea, adeseori că și pe el îl va ajunge soartea lor.

Papa și episcopul Bonomelli. Din Roma se vestește, că episcopul Bonomelli din Cremona, care a fost mai multe zile în Roma, ca să se rectifice înaintea papei pentru pastorală sa despre despărțirea bisericii de cătră stat, s'a reîntors acasă, fără a fi primit la Vatican. Înainte de plecare însă papa l'a avizat, că incviziția pornită contra lui, e sistată.

Un colaborator al ziarului «Corriere dela Sera» a cercetat pe episcop și la întrebarea, că ce zice referitor la acțiunea pusă contra lui, a răspuns: — Dumnezeu mă pune de nou la încercare!

Despre pastorală sa, în care aproabă despărțirea bisericii de cătră stat, a spus următoarele lucruri interesante:

— Despre adevărul ce am scris, sunt convins cu tot suilețul meu, cu atât mai vartos, căci din cuvânt în cuvânt e inconsonanță cu vorbirea, ce am ținut-o la 1881, pe movila dela Milano, deci chiar acolo, de unde s'a pornit acum mișcare contra mea. Atunci au sărbătorit iubileul părintelui Monsignore Calabriana și eu în fața alor unsprezece episcopi am desiașurat acele principii despre cari am amintit mai sus. Și atunci s'au găsit oameni contrari mie și cari m'au denunțat înaintea sfetei congregație din Roma. S-au ocupat cu afacerea mea, și după ce a trecut peste ea, cardinalul Nina, secretarul papal de atunci mi-a zis.

— Vorbirea nu s'a putut excepționă.

Se poate că între împrejurările de acum pastorală mea n'a fost oportună și luând aceasta în considerare, se poate, c'am greșit.

Urmările ezundării de apă din Belgia. Ezundările din Belgia, cari au făcut așa mari daune, mai tare primejduesc — dupăcum se scrie din Brüksella — ținutul Borinage, unde Belgia are mari depozite de cărbuni. Satul Cresmes, unde locuiesc numai muncitori, înoată în apă, astfel că în 130 case nu mai locuiesc nimeni și 800 locuitori au fost așezați în școli. Apa a măturat tot ce au avut nenorociții, astfel că acum ei trăiesc numai din mila altora. Deși apa a scăzut acum, totuși nu sunt nădejdi de zile bune, căci pântântul s'a surpat în multe locuri, formând lac mare, de unde apa nu se poate conduce.

Sfârșitul unui traiu în concubinaj. Din Macau se vestește: Szilágyi Lajos, întreprinzător de edificii a trait șase ani în concubinaj cu Kincses Eszter, fată de țaran foarte frumoasă. Szilágyi era om rabițat, și cu soția lui primă, care a murit, trată foarte dur. Tot acest trai l'a avut și Kincses Eszter.

În zilele trecute bărbatul s'a reîntors acasă beat, și și-a făcut așternut în pod. Femeia s'a dus dimineața în pod să întindă rufe. Și-a văzut bărbatul. A căutat în buzunarele lui și-a văzut, că cei o sută floreni duși cu sine nu sunt nicăiri. Între acestea bărbatul se trezește infuriat. Lovește femeia așa de tare încât se răstoarnă. Atunci i-a pus în grumaz funea ce o avea în mână, și atâta l'a strâns până l'a lăsat mort. S'a dus apoi la poliție și și-a mărturisit fapta. A fost deținută.

O familie ducală pusă sub tutelă. Marele duce de Mecklemburg a ordonat ca ducele Pavel Friedric și ducesa Friedric de Mecklemburg, născută principesa de Windischgraetz, să fie puși sub curatelă. Părechea ducală se luptă de cât-va timp cu mari greutăți bănești, pricinuite de incapacitatea de a-se menține cu mijloacele disponibile și cari erau la început foarte mari. Familia marelui duce a ajutat adesea familia ducală ca să iasă din încurcături. Însă aceste încurcături repetându-se prea des, ajutoarele au în cetat, așa că părechea ducală a fost silită în mod politic să ceară ea însăși tutelă. Apanagiul anual al ducelui e de 45 mii de mărci.

Mulțămită publică. Cu ocaziunea reprezentățiunii teatrale aranjată în Timișoara la 14 Februarie 1906 în favorul fondului înființândei episcopii gr.-or.-rom. în Timișoara au suprasolvit pe sama numelui fond:

Ilustritatea Sa Damian Dragonescu 50 cor.; Emanuil Ungurianu 30 cor.; Inalt Prea Sf. Sa Ioan Mețianu, Ilustritatea Sa Dr. Iosif Gall, Antoniu de Mocsonyi, Dr. Aurel Novac, avocat Biserica-Albă, Dr. Mihail Groșian, avocat Oravița, Dr. Nicolau Ionescu, avocat Caransebeș și George Pop de Băsești câte 20 cor.; Mihail Ardelean proprietar, Pesac, Costa Maniu industriaș, Timișoara câte 16 cor.; Vasile Mangra vice-episcopesc 12 cor.; Dr. Nicolae Oncu director

de bancă, Arad, Vasile Beleş protopop, Arad, Ioan Pepa protopop, Buziaș, Dr. Ioan Damian avocat, Detta, Mihai Păcașan preot, Comloșul mare, George Breban proprietar, Ghilad, Constantin Lazar, avocat, Recaș, Dimitrie Nicolae-vici proprietar, Emeric Andreescu învățător, Romul Zărie comerciant, Dimitrie Doje restaurant, Timișoara câte 10 cor.; Valer Pop locotent auditor, Timișoara 9 cor.; Ludovig Weisz comerciant, Timișoara 7 cor.; Ioan Russu preot, Partza, Pascu Mitu oficiant, Timișoara, Iosif Iorgovici preot, Cuveșdia câte 6 cor.; Dr. George Dragomir profesor, Caransebeș, Gerasim Sărbu protopop, Belintz, Ioan Pinciu protopop, Ciacova, George Maghieru preot, Ohabaforgaci, Iosif Lazarescu preot, Cruin, Dr. Constantin Balanescu candidat de avocat, Timișoara. Ioan Jarcu director, Târnova, Dimitrie Olariu contabil, George Zbegan notar, Jádani, Petru Bulgaria învățător. Blajova câte 5 cor.; Alexandru Crăciunescu preot, Chineț și Ioan Suciu preot câte 4 cor.; George Ciocoi preot. Hiteas, Vichentie Belințan contabil, Timișoara, câte 3 cor.; Ioan Halmagean preot, Cornel Gherga preot, Bucovez, I. Balta preot, Beregseu, Dr. Constantin Manea, avocat Lugoș, Cornel Proștean contabil Lugoș câte 2 cor.; Lucian Șipețan preot, Chisetu 1 cor.;

Penru marinimoasele daruri comitetul aranjator cu bucurie vine a-și exprima mulțămintă sa domnilor contribuitori.

Hoțul de școală. În o școală elementară de fete, elevete se plâneau pururea, că tot ce uită ele școală, se perde. S'a făcut cercetare aspră dar n'au putut da de urma hoțului. În o zi — înainte de Crăciun — o elevă, observase la o camaradă de a ei, fata unui sărman muncitor, obiectele nu de mult pierdute. A spus-o învățătoarei, care a luat-o la întrebare, cum a ajuns acele la ea? Fata a început a plânge și a spus, că nu știe cine i-a pus obiectele în traista sa. Fătuța era cea mai sărăcuțioasă în clasă, chiar de aceia învățătoarea nu i-a făcut nimic, nu mai le-a spus ce urit e să fure cineva. Dar biata nu mai avea pace de cătră conșcolărițele ei. Toate strigau după ea:

— Tu hoța!

Fata în fiecare săptămână de două ori sau de trei mergea cu ochii plânși acasă, astfel că părinții au fost nevoiți să o ia dela școală. Epitașul atât s'a prins de biata fată, care era nevinovată, încât a voit să se sinucidă. A beut leșie, dar medicii au scăpat-o dela moarte.

În săptămâna trecută s'a descoperit adevăratul hoț. Era chiar fata, care pururea se plângea profesoarei, că cineva îi fură obiectele de școală. Un detectiv s'a dus acasă la ea și a aflat toate lucrurile pierdute din școală până atunci.

Nenorocire. În Sasca-montană s'a întâmplat zilele trecute o mare nenorocire. În pivnița lui Ioan Codrean Dolococ erau mai mulți saci cu dinamită. Fiica lui făcea de cină când a auzit un groaznic sunet, încât s'au spart ferestrele casei, casele oamenilor s'au cutremurat, iar nenorocita fată a fost frântă în bucăți.

Wolf J., pantofar de gnete femeiești și bărbătești. Arad, strada Weitzer (palatul minoriților).

Schveffer și Vörös, florari în Arad, palatul minoriților. Eieptuesc pe lângă prețurile cele mai moderate *cununi, buchete* și alte *impodobiri de flori*. Planuri pentru parchetare fac gratuit.

Magazin de stofă de fabrică, Leichner și Fleischer, Pécs. În magazinul exclusiv de stofă de fabrică se află de vânzare 3 metri stofă de lână pentru întreaga îmbrăcăminte bărbătească, dela 3'30—4'40—60'60 floreni în sus până la cea mai fină.

Pentru provincie trimitem bucuros probe. *Leichner și Fleischer,* Arad, Szabadság-tér 17 Telefon 475.

S-a deschis prăvălia de coloniale a lui Rudolf Baumann Arad, Piața Tököly în colțul străzii Lázár Vilmos. Un isvor bun de cumpărare recunoscut pentru fructele proaspete de tot felul, apoi vin, tea și rum.

Cerând sprijinul marelui publ. rămân cu deosebită stimă: *Baumann Rudolf.*

Beția duce la păcat și mizerie. Atragem atenția asupra anușului „Am fost bețiv” al spiteriei lui Frankl Antal din Seghedin.

Economie.

Arad, 13 Martie.

«Reuniunea funebrală din Lugoj» invită la a VIII-a adunare generală care se va ține la 25 Martie st. n. în Lugoj. Reuniunea a realizat în anul 1905 un venit curat de 1183 cor.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Cota oficială pe ziua de 12 Martie.

INCHEEREA LA 12 ORE:

Grâu pe Aprilie 1906 (100—clgr.)	16:66—16:68
Secară pe Aprilie	13:66—13:68
Orz pe Aprilie	15:54—15:56
Cucuruz pe Mai	13:72—13:74
Grâu de toamnă pe 1906	16:54—16:56

INCHEEREA LA 5 ORE:

Grâu pe Aprilie 1906	16:64—16:65
Secară pe Aprilie	13:64—13:66
Ovăs pe Aprilie	15:52—15:54
Cucuruz pe Mai	13:70—13:72
Grâu de toamnă pe 1906	16:50—16:52

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare	Cor. 158—
„ „ „ mic	„ 160—
„ brut „ mare	„ 156—
„ „ „ mic	„ 158—

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 78—100 klgr.	Cor. 15:50—15:60
„ 79—100 „	„ ————
Secară: 100 „	12:20—12:30
Orz: 100 „	13:50—13:60
Ovăs mercantil 100 klgr.	13:80—14—
„ cernut 100 klgr.	13:30—13:30
Cucuruz nou 100	13:20—13:30
„ vechiu 100 klgr.	„ ————

Târgul de porci din Kőbánya.

De prima calitate ungară: Bătrâni, grei părechea în greutate peste 400 klgr. — — — fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate 300—400 klgr. — fil.; tineri grei în greutate peste 320 klgr. 125—127 fil.; calitate sârbească: grei părechea peste 260 klgr. 120—126 fil.; mijlocii părechea 240—260 klgr. greutate 121—122 fil. Ușori până la 240 klgr. 116—118 fil.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut: *Cunoașterea pământului și gunoiera lui* de Th. A. Bogdan.

A apărut: ALBINA, revistă populară. Apare în fie-care Duminică.

Se află de vânzare la administrația «Tribunei» **Năvăliri barbare**, de L. Bolcaș. Prețul 1 cor. plus 10 fileri porto.

Redactor responsabil: Sever Bocu.

Editor proprietar: George Nichin.

O vie. În dealul Mocrei (Apatelek), e o vie de vânzare un jug cu o colnă nettă și sub ea un podrum corăspunzător la 200 hecto vin. Via e de 6 ani, deci tinăra roditoare. Se mai ține de vie și o baie de piatră mult promițătoare.

Deslușiri mai detaliate la dl Magyari, notar în Apatelek c. Arad.

Un candidat de avocat cercă aplicare.

Informațiuni dă administrația.

INȘTIINȚARE.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public ca în

B-E-R-E-R-I-A

din Hotelul Central, strada Salacz am introdus următoarele prețuri ieftine

D-E-J-U-N:

rărunchi cu creeri . . .	24 fil.
papricaș de vițal . . .	> >
Cârnaței cu hrean . . .	> >
Carne bătută . . .	> >
Gulaș săcuesc . . .	> >
Plămâni acriți . . .	> >

Prânz 3 plese:

Supă, rasol și mâncare groasă
cu carne sau aluat . . . 80 fil.

Cină două plese:

O friptură și aluat sau caș . . . 80 fil.

Beuturi:

Una crigă de bere Pilzen . . .	34 fil.
Un pocal > > > . . .	22 >
O crigă > > Dreher de Kő-	
bánya crigla	30 >
pocalul	20 >
O litră de vin alb dela promontorul	
Miniș	90 >
Pe lângă prețuri moderate se acordă vîpt	
cu luna.	

Cu toată stima

Nagy Lajos,
hotelier.

Află aplicare momentană

2 culegători tipografici

buni

în Tipografia «Tribuna».

La administrația „Tribunei” să află de vânzare următoarele cărți:

„La Roma” de Russu Șirianu	Cor. 2.— plus 10 fil. porte
„Povestiri și schițe” de S. Secula	1.— „ 5 „ „
„Nuvele” de Emil Zola	Cor. 0:40 „ 5 „ „
„Școlarul declamator”	„ 0:50 „ 5 „ „
„Stropi de roaună”	„ 1.— „ 10 „ „
„Aur” Const. Hodoș	„ 1.50 „ 10 „ „
„Telegrama” farză în 3 acte	„ 0.80 „ 3 „ „
„Amicul Poporului” T. Vuiculescu	„ 1.— „ 10 „ „

HUGYECZ ROZA

Groitorie de haine englezești
și franțuzești pentru femei

ARAD, Kapolna-u. 4.

Primește spre efectuare orice lucru din bransa aceasta, în orice formă, precum și haine pentru copii pe lângă execuție fină și prețurile cele mai avantajoase.

Cere sprijin binevoitor: **HUGYECZ ROZA**

Am
fost
betiv

până-ce nu am folosit *medicina antialcoolica a lui FRANKL.*

Femeea mea mi-a pus-o în băntură, și cum acest medicament nu are nici miros și nici gust, fără știrea mea am luat leacul mântuitor. Acum mi-e scirbă de ori-ce băntură spirituoasă. Recomand ori și cui arest leac. K. M., măcelar.

Acest leac a readus fericirea în mil și mil de familii. Nu e stricteios sănătății! Un flacon întreg e 5 coroane. Se poate comanda și cu rambursă.

FRANKL ANTAL, spiterie
SZEGED, Felső-város 20.

Teodorovits Milán

COFETAR ȘI PREGĂTITOR DE CIARĂ

Timișoara-Fabric

Prăvălia:
Strada Principală
Nr. 15.

Atelierul:
Strada Körte în
casa proprie.

Lumini de ceară 1 kg. 1 cor. 60 filele

Aluate . . . 140 bucăți — 2 coroane.

Vinzare

de VIN
în mare și mic
producție proprie * din

podgoria Știei.

Vin nou alb, litra	52 fileri.
Vin vechiu alb	64 „
Rizling alb	80 „
Schiller (roșu)	56 „
Vin roșu vechiu	cor. 1.—
Rachiu de drojzii, fabricat propriu, rafinat și rachiu de prune	1.60 cor.
Pelin sirbesc veritabil	1.20 „

Se capată la **Quirini Sándor**
Arad, Aulich Lajos-u. 7/e.

Strămutare de prăvălie.

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților mei cumpărători ca prăvălia mea de pe strada Deák Ferencz nr. 36 — Arad am strămutat-o pe strada Deák Ferencz nr. 7,

unde de altfel având prăvălie, în garnitură de salon, salon bărbătesc, cele trebuincioase pentru un prânzător modern, dela prețul cel mai ieftin până la cel mai scump, și la dorința efeptuesc în modul cel mai prompt. Vă rog. ca bunăvoința de până acum se o păstrați și pe viitor. Cu deosebită stimă

VARGA JÁNOS

TAPESIER

ARAD, strada Deák Ferencz nr. 7.

— Magazin de jaluții cu automat. —

In atențiunea Onoratelor Dame!

Cu toată stima aduc la cunoștința tuturor damelor din loc și provincie, că în Arad, piața Libertății No. 11 (lingă Porter Vilmos) **am deschis** după modelul atelierelor parisiene,

o confecțiune de haine femești

de care până acum în Arad încă n'a fost.

Primesc spre efectuare ori-ce lucru ce se ține de această branșă, precum haine de casă, de stradă, ocazionale, de sărbătoare, și altele de lipsă pentru dame și copii dela forma cea mai simplă până la cea mai scumpă, în croitura cea mai elegantă, pe lingă prețurile cele mai moderate și pe lingă serviciul cel mai prompt.

Haine de doliu se pregătesc în 12 ore.

Cerând sprijinul onoratului public — rămân cu deosebită stimă:

HUPPERT HENRIK

Confecție de haine englezești — Arad, Szabadság-tér Nro. 11.

AVIS

Am onoare a aduce la cunoștința onor. dame din localitate și jur că în strada Perényi Nr. 1. am deschis o

Școală de Croi

pentru toalete de dame

unde predau spre învățatură toate cele ce cad în fahul acesta, ca: croiuri de fuste, talii, jachete, etc. etc. În atelierul meu apoi, ori ce fason e după jurnal. Am învățat într'una din primele școale din Budapesta — iar cele mai noi experiențe câștigate, mă aduc în plăcuta situație de a putea îndeplini cele mai moderne și înalte pretenții ale onor. dame.

Rog cât mai multă părținare.

Școala de croit și cusut

Maria Várnai

Perényi-u. No. 1.

Serviciul prompt și conștientos!

Unde se adună Români?

La hotel „Palatin“

care e aranjat din nou în modul cel mai modern, cu odăi curate, foarte elegante și foarte eftine.

Unde e locul de întâlnire al inteligenței române în deosebi?

In restaurantul hotelului „Palatin“ al lui Ignatie Pașca.

Unde poți căpăta bere veritabilă de — Schwechat?

In restaurantul „Palatin“ al lui Ignatie Pașca.

Unde poți afla, în Arad, cele mai bune vinuri și beuturi?

In restaurantul o o o o o o o o „La Palatin“

Unde poți căpăta, în Arad, cele mai bine gătite mâncări?

Tot la „Palatin“, la restaurantul lui Ignatie Pașca!

Și tot acolo, în fie-care Sâmbătă, se capătă cirnați proaspeți și carne de porc. Abonamente se fac cu prețuri din cele mai convenabile.

Serviciul prompt și conștientos!

5 Cor. și . mai ..mult.. pe . zi!

Societatea de cioraperie de casă.

Se caută persoane de ambele sexe, la mașina noastră. Lucru simplu și iute, — pentru întreg anul acasă. Nu se cere nici o cunoștință de mai înainte. Depărtarea nu are a face. Lucrul îl cumpărăm noi.

Societatea de mașini pentru cioraperie pentru lucrat acasă.

THOS. H. WHITTICK & Co.,

Budapest, IV. Havas-ateza 3-365.

PRAG, Petersplatz 7,-365.

Nouă compactorie de lux!

Cu onoare aduc la cunoștința onoratului public că, am deschis în Arad (palatul Minorităților) o admirabilă

compactorie de lux și cărți comerciale

unde se pregătesc tot felul de legături fine și durabile, paspartouri, carnete familiare, colecții de chipuri, cassette, etc în piele, plus sau mătasă, în ori-ce formă și pe lingă prețuri convenabile.

În lucrurile tehnice mă pricep foarte bine, și mă angajez să pregătesc schițarea de planuri punctual și în mod practic.

Cu deosebită stimă: **Mayerhoffer Adolf**, Compactor, în Arad (Palatul Minorităților).

Se primesc îndată o fată și un băiat la învățatură.

Am onoare a încunoștiința pe onor. public, ca

în curtea fabricii de spirt „Mittelmann“
din Béla-tér 1. am deschis un magazin pentru

lemne de foc

unde se pot căpăta:

blăni de fag de I-a clasă blăni de fag de II-a clasă
, stejar , I-a , , stejar , II-a ,
de asemenea și grinzi. — Se poate livra și cu vagoanele.

Braun Ede.

RESTAURANTUL TÓTH ENDRE

Am onoare a atrage atențiunea p. t. pu-
blicului asupra fostului restaurant

KASS

acum preluat de mine și remaniat după cele
mai moderne cerințe.

Cele mai fine și mai bune băuturi, precum
vinuri, licheruri, șampanii, se pot căpăta aici.

Mâncările restaurantului nostru sunt uimitoare.

0 0 0 Seară de seară muzica cea mai
bună dălectează pe oaspeții mei. 0 0 0

Serviciu prompt, curat și conștient. 0 0 0 Abonamente se fac cu
prețuri moderate.

Cu deosebită stimă

Tóth Endre
restauratier.

Anunț!

Am onoare a aduce la cunoștință că am deschis în
Arad. — strada lemnului (Fa-utoza) — No. 1.
o fabrică de **mașini agronomice**
sub firma înregistrată în tribunalul comercial

VULCU J. MAXIM

Dispunând de mijloace îndestulătoare și sprijinit pe experien-
țele mele extinse făcute în

o o Austro-ungaria, Germania și America o o
mă adun în plăcuta poziție a produce și servi pe onorabil public
o o o cu tot felul de mașini agronomice o o o
din material de prima clasă și pe lângă pre-
o o o țurile cele mai avantajoase o o o

— În special fabric. diverse mașini de sămănat, secerat, sfăr-
mătoare de cucuruz, mașini de săpat, de tăiat nutreț la vite, ciururi,
pinguri (Seitan), prese de vin, pompe precum și alte articole de piv-
nitărie și instalațiuni de moli, joagăre și țigări mic și mari, după
cele mai moderne și mai practice sisteme recunoscute în branșele
mașinării sub numele.

— Procur. mijlocind prețurile cele mai avantajoase, mașini de
abor și treierătoare, motoare de benzin, petrol, spirit sau gaz,
garanțând totdeauna, atât de construcțiunea mașinilor cât și de ma-
terialul cel mai bun.

— Efectuez totdeauna lucruri de lăcășerie și tot felul de re-
paraturl de mașini.

cu prețuri foarte moderate, pe lângă serviciu cinșit
o o o o o o o și prompt. o o o o o o o

Ultoi de vii soiu curat

ultoi cu rădăcină din cele mai bune
soiuri pentru vin și delicatose

recomandă spre cumpărare

Domeniul Hámory

pe lângă bani gata. Preții și învățătorii pri-
mesc cu preț scăzut de 5%.

Detalii se pot afla în Arad, strada Deák Ferencz nr. 3.

Telefon 229.

Spiteria lui Vojtek Kálmán „a Magyar Koronához“

Recomandă specialitățile felurite
din magazin și admirabilele sale
bandage și diferite preparate, ca:

Crema de lacramioare: preparat superb, delatură piștrui, sgrăbunțe, spuse, sbircituri și necurații de pe față. Flacon 1 cor.

Spăpun de crema de lacramioare: articol colonial care combinat cu crema, rumenește și susține frumusețea feței. Buc. 70 fil.

Pudră de lacramioare: pregătită din materii cu totul restricțioase — care imprimă feții o colorare foarte plăcută fără
ca să se poată vedea. O cutie, 1 cor. 20 fileri.

Prafu de dinți a lui Dr. Kablebó: ajutură frumusețea dinților foarte și în urma compoziției bune nu atacă smalțul
dinților. O cutie 1 cor. 60 fileri.

Fluid stomatic Salicyl: folosește mult la întărirea gingiilor, alungă mirosul neplăcut al gurei și împiedecă stricarea dinților.
Alinie »Coroană« pentru față, 70 fil., 1.40, 1.68 fil. Săpun »Coroană«, buc. 80 fil. Spirt pentru păr, sticla 2 cor. Alinie contra ochia-
rilor de găină, sticla 70 fil. Apa de gură și praful de dinți »Papp« 1.60 fil și 1.20 fil. Regeneratorul părului, sticla 1 cor.

Preparatele se capătă tot-
deauna proaspete — la **Spiteria lui Vojtek Kálmán „a Magyar Koronához“** colțul dela András-
sy-tér și Petőfi-n. **Arad.**